

Indenrigsministeren ad interim: Jeg maa først aflægge det ærede Thing min Tak, fordi det har vist mig den Velvilie at standse Sagens Behandling og nedsætte et Udvalg. Det Spørgsmaal, der først foranledigede min Begjæring, det — det tilstaaer jeg — bevægede mig stærkt, og uagtet jeg vel havde dannet mig mit Overbeviisning, følte jeg dog stor Trang til at forhandle paa en eller anden Maade med den lovgivende Magt om de Skridt, der maatte være at foretage. Ligefom dette for det andet Things Vedkommende er steet ved Forhandling af mig med Finantsudvalget, saaledes har jeg nu haft Leilighed til at samtale med Landstingets Udvalg om den paa-gjældende Sag. Jeg tilstaaer, at min først dannede Mening er ikke lidet bleven ændret ved disse Forhandlinger, saavel med Landstingets Udvalg som med Folkethingets Finantsudvalg. Jeg er for mit eget Vedkommende kommen til Overbeviisning om, hvorledes jeg inden en kort Tid vil gaae frem i saa Henseende, og jeg skal derfor her kun tilføie, at det er ganske rigtigt, at Regjeringens Myndighed ligeoverfor en Forening, der nægter at efterkomme Regjerings Paalæg, er kun meget lille, og den vil ikke kunne udøve anden Indflydelse paa Foreningen, end at denne tvinges til at afslutte, tvinges til at ophøre med nye Ublaani og til at gaae ind paa en Afslutning af de begyndte Forretninger. Det er en Selvfølge, at naar et Institut er traadt i Virksomhed med Regjeringens Samtykke og omfatter saa store Interesser, saa har det Krav paa en vaersom Behandling fra Regjeringens Side og en Understøttelse af sin Bestræbelse for at komme ud af uheldige Forhold, hvori det maatte befinde sig, naar der fra dette Instituts Side vises den nødvendige Smøbekommen. Hvad den nærmest foreliggende Sag angaaer, da maa jeg tilraade det ærede Thing at vedtage Lovudkastet i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Udvalgets Side, med den af mig foreslaaede Ændring. Jeg skal først bemærke, at jeg anseer en Forening for berettiget til at slutte sin Virksomhed. Hvis dette kan betragtes som utvivlsomt, saa maa den ogsaa være berettiget til, naturligtvis naar Lovene indeholde særlig Bemyndigelse dertil, at danne Serier; thi det har jo den ærede

Taler, der er optraadt imod Lovforslaget (Andree), med sin sædvanlige Klarhed og Skarpsindighed godtgjort, at det at indføre Serier falder sammen med Afslutning af Foreningen. Dette anseer jeg for sikkert, at naar en Forening er berettiget til at afslutte, saa maa ogsaa den lovgivende Magt være berettiget til at give den Myndighed til at danne Serier, uden at vedkommende Ciere af de udfærdigede Obligationer have nogen Ret til at gjøre Indvendinger. Jeg anseer Lovbestemmelsen for at ville blive særdeles fordeelagtig for Creditorerne. Jeg skal ikke følge den ærede Rigsdagsmand i hele hans Beviisførelse. Man kan jo tidt forhandle paa den Maade, at man ikke behøver at indbegaae hinanden, men at Enhver kan fremsføre sine Beviser og saa overlade til Vedkommende at vælge derimellem. Efter min Mening bidrager ikke Noget i den Grad til at styrke Prisen paa Papirer som det at fastsætte en bestemt Termin, da Amortisationen vil være endt. Det styrker Prisen af den Grund, at saasnart et Papir, som Tilfældet kan være ved visse Actier, ikke er Gjenstand for særlig Børs-speculation, men efter sin Natur gaar over paa meer eller mindre faste Hænder, saa veed Enhver, der har dette Papir, at naar han giver Tid, saa vil dette Papir blive indløst til pari. Den, der eier et saadant Papir, lægger det med Rolighed ned i Skuffen og tænker ved sig selv: lad mig kun give Tid, jeg veed, at Tiden nok vil komme, da det vil blive indløst. Og naar altsaa disse Besiddere af Papirerne forholde sig ganske rolige, og der dog hvert Aar skal kjøbes for et vist Beløb, saa følger deraf med Nødvendighed, at Prisen gaar iveitret. Jeg antager det for almindelig anerkjendt, at saaledes vil det gaae til, og i saa Henseende har allerede den ærede Taler, der har gjort Indvendinger imod Lovforslaget, gjort opmærksom derpaa, at paa Pengemarkedet kan man ikke anvende Logik eller Mathematikk, men at det er ganske anderledes sine og uberegnelige og besyn-derlige Meninger og Forudsætninger, som der gjøre sig gjældende. Især spiller den Fordeel en stor Rolle, som paa en vis haandgribelig Maade falder ligefrem i Dinene. En Actie burde f. Ex. ikke have den mindste større eller